

Verslag 86^e (online) vergadering ARO, 28 juni 2022

Voorzitter: de heer H. ter Heegde

ARO-leden: mevrouw E. Marcusse, de heer P. de Ruyter, de heer S. Jansen, mevrouw M. Peters, de heer M. Willemsen, mevrouw M. Walda, de heer M. Holvoet

Secretaris: de heer H. van Helden (secretaris, verslag)

1. Opening en mededelingen

De voorzitter opent de vergadering en heet iedereen van harte welkom.

2. Algemene punten en voorbespreking agenda (niet openbaar gedeelte).

Het verslag van de 85e ARO-vergadering van 17 mei 2022 wordt vastgesteld.

De secretaris vraagt de leden om een reactie op de 'Bespreeknotitie ARO RES' van de provincie, die met de stukken is meegestuurd. De ARO vindt het belangrijk om hierover in gesprek te gaan. Voorgesteld wordt om dat de volgende vergadering op 30 augustus te doen, in het bijzijn van de mensen van de RES.

Verder maakt de secretaris melding van een onderzoek naar 'verdozing' dat door de provincie wordt uitgezet. Het tussenresultaat daarvan zal ergens in het najaar aan de commissie worden voorgelegd.

3. Zonneweide Winterzon, nabij Koogdijk 1, Uitgeest

Aanwezig bij dit agendapunt: de heer M. Knol (adviseur ruimtelijke plannen BUCH-gemeenten), de heer T. Boekel (projectleider energietransitie/RES, BUCH-gemeenten), de heer G. Willemsen (voorzitter Duurzaam Uitgeest Energie Coöperatie, DUEC), de heer P. Bosma (projectdirecteur DUEC), mevrouw S. de Groot (projectleider gebiedsontwikkeling Natuurlijke Zaken, Landschap Noord-Holland), mevrouw K. Boelens (provincie Noord-Holland, BEL/RO), de heer L. van den Dobbelen (provincie Noord-Holland, BEL/IOT).

De heer Willemsen geeft een korte toelichting op het plan voor de zonneweide. Hij toont aan de hand van een visualisatie een beeld van de onderdelen van het plan: de rijen zonnepanelen met een tussenruimte van ongeveer 1,7 m, een haag als afscheiding van de zonneweide, sloten als begrenzing van de kavels en hier en daar een transformatorhuisje. Er is sprake van een coöperatief project van, voor en door Uitgeesters. Er is geen commerciële ontwikkelaar bij betrokken. Er wordt al lange tijd gewerkt aan het project, waarbij natuur, landschap en participatie integraal onderdeel zijn van het proces. Natuurlijke Zaken van Landschap Noord-Holland is ingeschakeld om te helpen bij de landschappelijke inpassing en de natuurbelangen. Er heeft een langlopend proces plaatsgevonden met omwonenden. Er is nu een plan uitgekomen waar de omwonenden achter kunnen staan. Daarnaast zijn gemeente en welstandscommissie betrokken. Openheid is een belangrijk item. Door de ligging van de zonneweide in het laagste deel van de Limmerkoog en een beperkte hoogte van de

panelen en hagen wordt deze openheid behouden. De heer Willemsen toont een aantal visualisaties vanaf verschillende omliggende wegen, waaruit blijkt dat het zonnenveld niet of nauwelijks zichtbaar zal zijn. De verkaveling wordt in het plan geaccentueerd, doordat de richting van de panelen op elke kavel net anders is. De kavelsloten blijven behouden. Er zijn meerdere varianten onderzocht voor de afscheiding rondom het zonnepark, maar een haag bleek de beste oplossing vanuit natuur en landschap en voor omwonenden. Hagen passen ook goed bij de strandvlakte. Wat betreft ecologie is sprake van graslanden onder de panelen, waar voldoende ruimte en luchtigheid is. De ruimte tussen de panelen is 1,5 tot 2 m. Verschraling vindt plaats door maaibeheer of schapen. In het gebied ontstaat een leefgebied voor insecten en kleine zoogdieren. Er is gekozen voor bloemrijke hagen: zoveel mogelijk Zeeuwse (gemengde) haag en hier en daar een geschoren haag. Deze leveren een mooi beeld op en dragen bij aan de biodiversiteit. De sloten krijgen bloemrijke oevers en worden met het oog op de natuur gefaseerd geschouwd. Het huidige slootprofiel blijft behouden, mede omdat de kavels na 25 jaar weer in de oorspronkelijke vorm moeten worden opgeleverd.

De ARO dankt de heer Willemsen voor de heldere toelichting. De ARO is positief over de aandacht die is besteed aan de landschappelijke inpassing en participatie en het feit dat goed is gekeken naar de Kwaliteitsimpuls Zonneparken. De commissie is ook positief over de zuidopstellingen en de aandacht voor de grond hieronder. Het is belangrijk dat het oppervlak groen tussen de panelen en langs het terrein wordt vastgehouden. De commissie heeft een aantal vragen en opmerkingen. De ARO heeft begrepen dat het hier gaat om een pilotproject, vanwege de ligging in Bijzonder Provinciaal Landschap (BPL) en vraagt aan welke onderdelen en thema's te zien is dat het om een pilot gaat. De heer Willemsen zegt hierop dat de naam 'pilot' wel eens is genoemd, maar hij is zich er niet van bewust dat dit project een pilotproject zou zijn. Het is zoekgebied in het kader van de RES, waardoor er ruimte is om hier een zonnepark te maken. Wel is goed rekening gehouden met het feit dat het hier om BPL gaat. Als er in het kader van een pilot extra geld beschikbaar is, dan valt daarover te praten. De heer Van den Dobbelsteen zegt dat 'pilot' een ongelukkige woordkeuze is. Eerder is in de Haarlemmermeerpolder sprake geweest van een zonnepark in BPL. Hier in Uitgeest gaat het om een heel ander landschap en om het eerste zonnepark dat in de meer noordelijk gelegen BPL-gebieden wordt ontwikkeld. Het gaat dus om 'pilot' in de zin van dat het nieuw is en dat er nog weinig ervaring mee is opgedaan. Vanuit de provincie leek het daarom een goed idee om het aan de ARO voor te leggen.

Een belangrijk bezwaar van de ARO is de losse kavel van het zonnepark aan de A9. Het overige deel is een mooi eigenstandig geheel geworden en ligt op afstand van de doorgaande wegen. Het deel langs de A9 komt meer in het zicht, mede omdat het maaiveld en het viaduct over de A9 hier hoger liggen. Vanuit ruimtelijke kwaliteit (versnippering) gezien raadt de commissie af om dit losse deel aan te leggen. Zijn er ook alternatieven voor deze 10 ha? De heer Willemsen zegt dat deze 10 ha in elk geval nodig zijn voor de businesscase. Daarnaast zijn dit vanuit agrarisch perspectief de slechtste gronden. In de 'zonneladder' van het Rijk staat dat de agrarisch slechtste gebieden het eerste gebruikt zouden moeten worden voor de aanleg van zonneparken. Er is met andere eigenaren gesproken over mogelijke alternatieve locaties voor deze 10 ha, maar die bieden geen mogelijkheden. Voor de huidige eigenaar is een andere locatie ook onbespreekbaar, omdat hij voldoende ruimte wil overhouden rond het bedrijf voor het weiden van paarden. De ARO blijft het ruimtelijk gezien een slechte oplossing vinden. Zonneparken zouden robuust en aaneengesloten moeten zijn en niet tot een verdere versnippering en verrommeling van het landschap moeten leiden en dan is dit wel een heel slecht voorbeeld. Precedentwerking moet voorkomen worden.

De ARO is akkoord met de haag, maar vindt het wenselijk om de sloten natuurvriendelijker uit te voeren. Met het oog op klimaatadaptatie en biodiversiteit zou dit veel meerwaarde opleveren. Natuurvriendelijke oevers staan niet op gespannen voet met de historische verkaveling en zouden de historie zelfs kunnen benadrukken. De heer Willemsen zegt hierop dat natuurvriendelijke oevers meer ruimte kosten, die ten koste gaat van beschikbare ruimte voor zonnepanelen. Op dit moment is ongeveer de helft (46%) niet belegd met panelen, ten behoeve van natuur en landschap. Als er minder ruimte beschikbaar is kom je niet uit met dit zonnepark. Bovendien moeten de kavels volgens het provinciale beleid over 25 jaar in de oorspronkelijke staat worden opgeleverd en dat kan niet als de oevers worden verbreed en de grond wordt afgevoerd. Natuurvriendelijke oevers zijn dus een onmogelijke optie. De ARO begrijpt dit argument. Het toevoegen van natuurvriendelijke oevers leidt wel tot verbetering van de biodiversiteit en het is ook denkbaar dat je die meerwaarde vervolgens na 25 jaar ook handhaaft en verder ontwikkelt. Dit is nu dus niet aan de initiatiefnemer, maar een oproep aan gemeente(n) en provincie dat er een visie moet zijn op zonneparken na afloop van de exploitatie als zonnepark.

De ARO vindt het goed dat de openheid behouden blijft door de inrichting en inpassing van het terrein. De inkoopstations staan nog wel aan de randen van het terrein. Vraag is of deze meer in het midden kunnen worden gepositioneerd. De heer Willemsen legt uit dat de 4 aangegeven locaties opties zijn en dat er uiteindelijk één inkoopstation komt. Dit komt voorlopig bij het losse veld langs de A9, bij het bosje van RWS. Hierdoor is het inkoopstation voor Liander bereikbaar vanaf de openbare weg. Als het station op het andere deel komt is het moeilijker bereikbaar. Liander zou dan mogelijk lastig kunnen gaan doen en de locatie zelfs kunnen afwijzen. De ARO begrijpt deze argumenten.

De commissie vraagt in hoeverre het terrein bereikbaar is van buitenaf. Zijn er ook mogelijkheden voor een recreatieve ontsluiting en route? De heer Willemsen zegt dat er een toegangsweg is ingetekend vanaf de Geesterweg. Dit is een onverharde weg, die ter hoogte van het zonnepark eindigt bij een hek. Deze weg is ook nodig voor de toegankelijkheid van de weilanden, die gebruikt worden voor het weiden van paarden. Hij vindt het zelf een goed idee om rond het zonnepark een recreatief pad te maken, maar vanuit de verzekeraar is het naar verwachting niet wenselijk dat het terrein wordt betreden door recreanten. Hier kunnen immers ook mensen met kwade bedoelingen bij zijn. De ARO geeft aan dat bij andere zonneparken soms complete routes langs de terreinen lopen. Je zou ook graag willen laten zien wat hier gebeurt. Het zou jammer zijn dat dat hier niet kan. De ARO adviseert om hier nog eens goed met de verzekeraar over te praten. De heer Willemsen zegt dat de toegangsweg over het terrein van de eigenaar loopt en dat die liever niet heeft dat mensen langs de weilanden met paarden lopen. Dat maakt het extra lastig.

De ARO vraagt of het ook mogelijk is om de individuele kavels meer te omkaderen. Hierdoor worden de kavels nog meer benadrukt en ontstaat een dooradering van het gebied die ecologisch en recreatief interessanter zou kunnen zijn. Verder is het is goed dat rekening is gehouden met het Oer-IJ, door de panelen op het laagste punt in het landschap te situeren, maar de meest westelijke uitstulping ligt juist weer op een wat hoger terrein. Als vanuit de hoogte van het maaiveld wordt geredeneerd is dit onlogisch. De heer Willemsen zegt dat het individueel omkaderen van de kavels dermate veel ruimte zou vragen dat het voor het project niet uit kan en dat alle aangegeven locaties voor zonnepanelen nodig zijn om het project rendabel te maken.

Conclusie, samenvatting

De ARO is positief over de aandacht die is besteed aan de landschappelijke inpassing en participatie en dat goed is gekeken naar de Kwaliteitsimpuls Zonneparken. De commissie is ook positief over de zuidopstellingen en de aandacht voor het beheer en bodemvruchtbaarheid onder de panelen. De commissie heeft de volgende opmerkingen en aanbevelingen:

- a. Het is belangrijk dat het oppervlak groen (46%) tussen de panelen en langs het terrein wordt vastgehouden.
- b. De ARO begrijpt dat het losse perceel van 10 ha langs de A9 nodig is vanuit de exploitatie, maar vindt dit ruimtelijk gezien een slechte oplossing. Zonneparken zouden robuust en aaneengesloten moeten zijn en niet moeten leiden tot versnippering van het landschap en dan is dit wel een heel slecht voorbeeld. Precedentwerking is niet wenselijk. De commissie vraagt gemeente en provincie om hier alert op te zijn en er niet in mee te gaan.
- c. De ARO is het ermee eens dat de aanleg van natuurvriendelijke oevers en hagen om elk perceel leiden tot extra ruimtebeslag. Deze hebben vanuit klimaatadaptatie en biodiversiteit echter een aanzienlijke meerwaarde, die na 25 jaar gehandhaafd en verder ontwikkeld zou kunnen worden. Bij het voorliggende plan is dit wellicht niet haalbaar, maar de commissie geeft gemeente en provincie mee dat er bij elk toekomstig zonneplan een visie moet zijn op het gebruik van de gronden na afloop van de exploitatie als zonnepark.
- d. De ARO vraagt om nader te onderzoeken of er mogelijkheden zijn voor een recreatieve route langs het terrein en adviseert de initiatiefnemers om hier nog eens goed met de verzekeraar en de eigenaar over te praten.

De ARO kijkt met belangstelling uit naar de uitwerking van het plan en wordt daarvan graag op de hoogte. Een tweede behandeling in de commissie is vooralsnog niet nodig.

4. Woningbouwontwikkeling Bogtmanweg Tuitjenhorn, gemeente Schagen

Aanwezig bij dit agendapunt: de heer J. Jonker (projectleider gemeente Schagen), de heer B. Limmen (RO-medewerker gemeente Schagen), de heer B. Horsting (architect en stedenbouwkundige Sweco), de heer S. Beentjes (opsteller bestemmingsplan, Sweco), mevrouw S. Prins (projectleider Omgevingsvisie gemeente Schagen), mevrouw K. Boelens (provincie Noord-Holland, BEL/RO).

De heer Horsting geeft een korte toelichting op de ontwikkeling. Hij gaat in op de achtergronden van het plan, waar al een paar jaar aan wordt gewerkt. Het plan komt voort uit de Structuurvisie Harenkarspel uit 2009. Door de gemeente is toen een aantal uitgangspunten geformuleerd:

- autonomie dorp behouden en versterken, balans wonen en voorzieningen;
- ruimte bieden aan woningbehoefte van met name ouderen en jongeren;
- wens om een evenwichtige bebouwing rondom het centrum te krijgen;
- rekening houden met milieucontouren en begraafplaats als afzonderlijk ruimtelijk element.

Er is gekeken naar de huidige context en of deze ontwikkeling actueel is en op de juiste plek. De heer Horsting toont een kaartje van recente ontwikkelingen in Tuitjenhorn, die vooral aan de oostkant van het dorp hebben plaatsgevonden. De westzijde biedt nog ruimte voor woningbouw, die het dorp meer in balans brengt. Hij zoomt in op de planlocatie en geeft aan dat op verschillende manieren inspiratie gezocht is uit de omgeving, zoals de bebouwing aan de Dorpsstraat, het landschappelijke karakter rond het Sint Jozefpark en doorzichten naar het landschap. De woningen moeten aanpasbaar en duurzaam zijn en een eigentijdse interpretatie vormen van de oorspronkelijke bebouwing. De inpassing in de bestaande context kent drie aspecten: de vrije kavels aan de noordzijde sluiten aan op het karakter van de Dorpsstraat, het middelste deel sluit aan bij de bestaande bebouwing aan de oostzijde van de Bogtmanweg en het zuidelijk deel sluit aan op het Sint Jozefpark met losse bebouwing in het landschap. De stedenbouwkundige principes zijn:

- landschap als onderlegger met veel doorzichten;
- bebouwing staat met de voet in het landschap; het aantal wegen en het zicht op auto's worden beperkt. De openbare ruimte kan vrijwel volledig worden ingericht als landschappelijke zone. De woningen zijn met de voorzijde naar het landschap gericht, waardoor er bijvoorbeeld geen schuttingen in het zicht staan.
- het creëren van besloten binnenwerelden; aan de noordzijde gaat het om een binnenwereld waar ook geparkeerd wordt. In het hofje aan de zuidzijde kan bijvoorbeeld een gemeenschappelijke ontmoetingstuin komen.

Tenslotte toont de heer Horsting een vogelvluchttekening van een mogelijke uitwerking. Op basis hiervan is een stap gezet naar het voorontwerp bestemmingsplan. Er is een groen raamwerk gemaakt waarbinnen maximaal 80 woningen kunnen komen, waarvan 5 woningen langs de Dorpsstraat en 75 verdeeld over de woonvelden.

De ARO dankt de heer Horsting voor de toelichting en heeft een aantal vragen en opmerkingen. De commissie mist de tussenstap tussen de Structuurvisie en het nu voorliggende plan. De Structuurvisie dateert uit 2009 en intussen is de wereld veranderd. Wat is de ruimtelijke visie van de gemeente op de dorpsrand en het kwadrant waar de woningbouw komt? Daarnaast heeft de ARO moeite met de verkeersstructuur en parkeeroplossingen. Binnenhoven met parkeren zijn altijd lastig en leiden zelden tot goede ruimtelijke oplossingen en zijn niet des dorps. Het zou logischer zijn om een vervolg te geven aan de huidige ontsluitingsstructuur en deze ontwikkeling meer te verbinden met het huidige dorp. Dat kan door woningen te ontsluiten vanaf de huidige Bogtmanweg en de Stiegerstraat door te trekken het plangebied in. Bovendien is er zo wellicht minder infrastructuur nodig.

Een punt van aandacht is ook de afhechting van het dorp. Vormt deze ontwikkeling een afronding of bestaat er nog een kans dat er in de toekomst verdere uitbreiding plaatsvindt? De overgang van dorp naar landschap, waar in de Leidraad Landschap en Cultuurhistorie onder meer aandacht voor wordt gevraagd, is hier niet helder opgelost. Hoe breid je een organisch gegroeid dorp uit en welke principes horen daarbij? Het gaat dan om aspecten als ontsluiting, voor en achterkanten en de relatie met de omgeving. Daarvoor is een visie om een iets hoger schaalniveau nodig, alvorens wordt ingezoomd op de plek zelf.

Op zich zijn de stedenbouwkundige uitgangspunten navolgbaar, maar deze zijn slecht vertaald in het ontwerp en blijkbaar ook niet waar te maken. Het principe 'met de voeten in het landschap' zie je niet terug omdat er veel verharding is, met nauwelijks ruimte voor groen. De binnenruimte van het noordelijke blok vormt bij de uitgangspunten een groene wereld, maar in de praktijk wordt het een parkeervoorziening. Om beter inzicht te krijgen en te geven is het bijvoorbeeld belangrijk om goede

profielen te tekenen, met een juiste maatvoering. Het plan staat of valt met een beeldkwaliteitsplan met heldere, haalbare ontwerpprincipes. Het is zaak om de bebouwing uit te werken in een dorpse typologie, met een vanzelfsprekende speelsheid in de structuur. Dat dorpse karakter zie je nu niet terug in de opzet. De hof-typologie past niet bij een dorps karakter; de relatie met het Sint Jozefpark is niet duidelijk; de special is niet ontsloten, terwijl bijvoorbeeld hulpdiensten daar wel bij moeten kunnen komen. Een dorps karakter betekent ook dat de 5 woningen aan de noordzijde ontsloten zouden moeten worden op de Dorpsstraat en niet vanaf de achterzijde. Dat scheelt ook extra verharding.

Naast een visie op de verbinding met het dorp is het ook belangrijk om een visie op de fasering te hebben. Het is daarnaast belangrijk om de kernkwaliteit van de openbare ruimte goed te duiden en te borgen. Wat voegen openbare ruimte en groen bijvoorbeeld toe op het gebied van klimaatadaptatie en biodiversiteit? Hoe zit het met voorzieningen voor duurzame energie

De heer Horsting reageert op de opmerkingen van de ARO en zegt dat de gemeente voor de uitwerking een aantal uitgangspunten heeft meegegeven aan de opstellers van het plan, die vervolgens in dit plan zijn uitgewerkt. Het programma en de opzet zijn ook in samenspraak met het dorp tot stand gekomen. Hier is de afgelopen drie jaar aan gewerkt. Het huidige voorstel heeft dus de voorkeur. Daar komen het hof en de parkspecials uit voort, evenals de verkeersstructuur. De heer Horsting herkent zich in een aantal opmerkingen van de ARO. Parkeren geeft bijvoorbeeld druk op de binnenruimte. Het aantal woningen en bijbehorend parkeren zit op de grens van wat ruimtelijk wenselijk is. Er worden op dit moment studies uitgevoerd om te kijken welke kwaliteit er ontstaat. Het beeldkwaliteitsplan moet inderdaad nog een slag krijgen in detaillering. De visie op de fasering is een goed aandachtspunt, dat nog zal worden opgepakt. Een gemeentelijk visie op de rand van het dorp wordt eveneens door de heer Horsting onderschreven. De voorzitter geeft de gemeentelijke vertegenwoordiging gelegenheid om hierop te reageren, maar een reactie blijft uit. De heer Jonker constateert wel dat het erop lijkt dat het plan terug moet naar de tekentafel.

Aanvullend vraagt de ARO wat er in het noordwestelijk deel van het kwadrant komt en waarom dat nu niet in de planvorming zit. De heer Horsting zegt hierop dat deze grond van een particulier is. De overige delen waren al in handen van de gemeente. Hier was onder andere een tijdelijke school gevestigd. De stankcirkel van de dierentuin aan de zuidwestzijde is overigens ook nog een beperkende factor om te bouwen. Deze staat om de bestemmingsplankaart aangegeven. De commissie vraagt hoe de specials precies zijn gedacht. De heer Horsting geeft aan dat hier de kans is om op een open plek in het landschap kwaliteit toe te voegen, zonder dat er straten nodig zijn. De charme van tiny houses is een eigentijdse manier om hier invulling aan te geven.

Conclusie, samenvatting

De ARO is zeer kritisch over de onderbouwing en opzet van deze ontwikkeling en kan niet instemmen met het huidige plan. Het plan verdient op veel punten aanpassing en aanscherping. De essentie zit daarbij in de ontsluiting, het gewenste dorpse karakter en de oriëntatie van de woningen. De commissie heeft de volgende opmerkingen en aanbevelingen:

- a. De ARO mist een sturende rol van de gemeente en vraagt de gemeente om een visie op de westelijke dorpsrand van Tuitjenhorn en hoe de voorliggende uitbreiding daar een plek in krijgt. Deze tussenstap tussen de (verouderde) structuurvisie en huidige opzet ontbreekt nu.

- b. Zorg dat deze ontwikkeling een meer dorps karakter krijgt, dat beter aansluit bij het huidige dorp. De ARO vindt de nu gekozen woningtypologieën hier niet bij passen. Het is wenselijk dat deze ontwikkeling een meer vanzelfsprekende en speelsere invulling krijgt en dat beter gebruik gemaakt wordt van de bestaande ontsluiting (bijvoorbeeld aansluiten op Bogtmanweg, doortrekken Stiegerstraat). Een dorps karakter betekent ook dat de 5 woningen aan de noordzijde ontsloten zouden moeten worden op de Dorpsstraat en niet vanaf de achterzijde. Dat scheelt ook extra verharding.
- c. Maak op basis van een beeldkwaliteitsplan heldere ontwerpprincipes die ten grondslag liggen aan de uitwerking en zorg naast een plankaart voor goede profielen die inzicht geven in de ruimtelijk opzet en ruimtelijke verhoudingen.

De ARO ziet het plan graag nog een keer in aangepaste vorm terug ter bespreking.

5. Onderstation Weesp-Zuid, Gooilandseweg Weesp, gemeente Amsterdam

Aanwezig bij dit agendapunt: mevrouw S. el Mahraoui (jurist RO, gemeente Amsterdam), mevrouw Y. Ghamati (omgevingsmanager Liander), mevrouw L. de Bonth (stedenbouwkundige Urban Synergy), mevrouw C. Pinzon (provincie Noord-Holland, BEL/IOT).

Mevrouw De Bonth geeft een nadere toelichting op de huidige plannen en de keuzes die nog voorliggen. Er wordt al lange tijd gesproken over vervanging van het bestaande station. Het project lag ook een tijd stil en inmiddels ligt het station in Bijzonder Provinciaal Landschap (BPL). Het project zit nu in de herstartfase. Dit is een goed moment om vroeg in het proces te kijken welke kant het op moet en de ARO hierbij te betrekken.

De opgave bestaat uit een terrein van 44 x 77,3 m, omsloten met een 2,8 m hoog hekwerk. Daarbinnen komen 3 transformatorruimten, een gebouw met installatie, 4 tot 6 parkeerplaatsen en ondergronds ruimte voor kabelverbindingen. Het station ligt in de open Aetsveldse Polder, nog een van de weinig polders langs de Vecht met een grootschalig, open karakter. Kenmerkend is de waaivormig verkaveling die georiënteerd is op de Vecht. Mevrouw De Bonth toont een analysekaart van de directe omgeving met de groene begrenzingen en de zichtlijnen vanaf de Gooilandseweg. Het huidige station ligt midden in de openheid en is goed zichtbaar vanaf de randen, wat goed te zien is op een aantal visualisaties. Zij toont de ontwikkelprincipes uit de Leidraad Landschap en Cultuurhistorie van de provincie die hier van toepassing zijn, waarbij de nadruk ligt op het behouden en vergroten van de openheid en het behouden en zichtbaar/beleefbaar houden van de huidige verkavelingsstructuur.

Eerdere alternatieve locaties voor het nieuwe station zijn vanuit planologie, techniek en kosten niet haalbaar gebleken. Sommige locaties hebben inmiddels een andere bestemming. Wat ook speelt is dat er al veel infrastructuur is aangelegd naar het bestaande station.

Er zijn twee mogelijke locaties overgebleven: A. op de huidige locatie, naast het bestaande station; B. op een locatie vlakbij het bestaande station, meer langs de Gooilandseweg. Mevrouw Ghamati legt uit dat het lastig is om het bestaande station om te bouwen. Bouwen op de huidige locatie komt neer op het bouwen van een nieuw station naast het bestaande. Aan de hand van visualisaties geeft mevrouw De Bonth aan hoe deze alternatieven er vanaf de weg uit zouden kunnen zien. Bij het bouwen in het open landschap kan gedacht worden aan een haag rondom het hek. Er is ook gedacht

over een mogelijke agrarische uitstraling van het gebouw. Ook kan een koppeling gezocht worden met recreatieve routes.

De ARO dankt mevrouw De Bonth voor de heldere uitleg en is blij om in een zo vroeg planstadium betrokken te worden. De commissie merkt op dat het jammer is dat het station niet op het bedrijventerrein aan de noordzijde van de weg kan komen. Volgens de 'ladder' zou je eerder hier uitkomen en kies je pas in laatste instantie voor bouwen in de openheid. De keuze tussen beide locaties is lastig: bouwen in het open landschap wil je liever vermijden, maar bouwen langs de Gooilandseweg betekent een verstoring van het zicht vanaf de weg op de openheid. In het geval van bouwen langs de weg zou het daarom goed zijn om het onderstation te combineren met het bestaande benzinestation, door het hierachter te positioneren. Bij bouw in het open landschap is het goed om te kijken naar het creëren van meerwaarde, door het station onderdeel te maken van een gebiedsontwikkeling, bijvoorbeeld met een recreatieve ontsluiting en het maken van plas-dras. Plas-dras zou interessant zijn voor overwinterende vogels en andere diersoorten. Opgaande beplanting bij of rond het station is vanuit habitat voor weidevogels in elk geval onwenselijk. Mevrouw De Bonth zegt dat het combineren met recreatieve routes een mogelijkheid is, maar dan zouden deze wel ergens op aan moeten sluiten. Dat zou moeten worden onderzocht.

De ARO is geen voorstander van een onderstation in de vorm van een 'boerenschuur'. De commissie wil graag de oproep herhalen dat er op algemeen niveau onderzoek gedaan zou moeten worden naar de architectonische vormgeving van een aantal typen onderstations, die als geheel een nieuwe laag vormen in het landschap met een eigenstandige vormtaal. Mevrouw De Bonth zegt hierop dat het geen standaard station zou moeten zijn. Je zou kunnen denken aan een schil eromheen, die je per gebied laat verschillen. Mevrouw Ghamati vult aan dat de basis steeds hetzelfde is, omdat die vanuit de techniek is ingegeven. De schil eromheen kan inderdaad verschillen. De ARO zegt dat de schil niet eenduidig hoeft te zijn en dat je de techniek ook best mag zien. Per landschapstype zou een nuancering kunnen plaatsvinden. Hier zou je verschillende principes voor moeten ontwikkelen.

Conclusie, samenvatting

De ARO is blij om in een zo vroeg stadium betrokken te worden bij de planvorming. Dit was een algemene afspraak en die wordt met dit project bewaarheid. De commissie vindt het jammer dat de locatie op het bedrijventerrein aan de noordzijde is afgefallen, omdat hiermee het bouwen in het open landschap had kunnen voorkomen.

De commissie heeft de volgende opmerkingen en aanbevelingen:

- a. De ARO heeft een lichte voorkeur voor de optie bij het benzinestation, maar vindt het belangrijk om beide locaties nader te onderzoeken, voordat een keuze wordt gemaakt. Het is naast een architectonische opgave vooral ook een inpassingsopgave.
- b. De commissie wil graag de oproep herhalen dat er op algemeen niveau onderzoek gedaan zou moeten worden naar de architectonische vormgeving van een aantal typen onderstations. Deze vormen samen een nieuwe laag in het landschap. De ARO is geen voorstander van een station in de vorm van een 'boerenschuur' maar vindt het voorstel van het vormgeven van een schil om het technische deel heen een goed uitgangspunt. De techniek mag daarbij best zichtbaar blijven. Het is wenselijk om in algemene zin verschillende principes te ontwikkelen, die bijvoorbeeld per landschapstype kunnen verschillen.

- c. De ARO vraagt om bij de bouw van het station te zoeken naar meerwaarde op het gebied van natuur en recreatie. Opgaande beplanting is daarbij vanuit weidevogelbeleid niet wenselijk.

De ARO is benieuwd naar de verdere uitwerking van beide locaties en wordt daarvan graag op de hoogte gehouden. Op basis hiervan kan worden afgewogen of het nodig is om het nog een keer in de commissie te bespreken.

7. Rondvraag + afsluiting

De ARO neemt afscheid van Peter de Ruyter. De voorzitter spreekt hem toe en dankt hem voor de goede en constructieve bijdrage aan de adviezen van de ARO de afgelopen jaren. Peter de Ruyter dankt de ARO-leden voor de samenwerking en spreekt speciaal zijn dank uit richting de secretaris en voorzitter.

Er zijn verder geen punten voor de rondvraag. De volgende vergadering is op dinsdag 30 augustus 2022 vanaf 16:00 uur. Ben Kuipers is er dan voor het eerst bij als lid van de ARO.

De voorzitter sluit de vergadering.